

mange Tilfælde ret uheldigt, saa de har paaført Lønningsfondene betydelige Udgifter, som disse burde have været fri for.

I den før nævnte kgl. Anordning bestemmes det, at der til hvert Embede, der gaar ind under den nye Lønningsordning, skal anskaffes en Synsprotokol, hvori der indføres en Grundtegning med tilhørende Beskrivelse af Bygningerne, hvilket vil være nødvendigt, for at de aarlige Syn over Præstegaardene kan have et Støttepunkt at gaa ud fra ved Bedømmelsen af Bygningernes Vedligeholdelse. Disse Protokoller er imidlertid ikke anskaffede i nogen stor Udstrækning, fordi det har været forbundet med for store Bekostninger at fremskaffe dem.

Det har hidtil været umuligt for Stiftsøvrighederne at lægge et Budget for Lønningsfondene, bygget paa et nogenlunde holdbart Grundlag. De har ikke haft ensartet behandlet Materiale til at danne Grundlag for Bedømmelse af Forholdene paa de forskellige Steder, hvorfra der rejstes Krav om større Restaureringsarbejder, Ombygninger eller Nybygninger, og Følgen er blevet en noget planløs Forvaltning af Lønningsfondenes Midler til Bygningsvæsenet. Erfaringen har vist, at det ved Nybygninger og større Ombygninger af Præstegaarde undertiden har skortet paa effektivt Tilsyn med Arbejdet, og at dette har kostet de paagældende Lønningsfonds ret betydelige Beløb.

Det er Flertallets Opfattelse, at de i det foreliggende Lovforslag omhandlede Bygningskonsulenter i meget høj Grad vil kunne afhjælpe disse Mangler ved Præstegaardsordningen.

De vil kunne blive en Støtte for de nuværende Provstesyn — der bibeholdes —, idet de ved at blive tilkaldt vil kunne give Provstesynene Raad og Vejledning, hvor disse kommer til at staa overfor Afgørelser, der er vanskelige for dem at træffe.

De vil kunne hidskaffe en ensartet Fremgangsmaade ved Afleveringssynene og hindre, at der ved mangelfuld aarlig Ved-

ligeholdelse af Præstegaardene paaføres Lønningsfondene Tab.

De vil i Løbet af nogle faa Aar kunne opmaale og indtegne Præstegaardsbygningerne i Embedsprotokollerne for en overkommelig Sum.

De vil paa Grundlag af Provstesynenes Indberetninger kunne tilrettelægge en planmæssig Hovedstandsættelse eller Ombygning af Præstegaardene med de Midler, Lønningsfondene raader over, saaledes at der skabes et fornuftigt økonomisk Grundlag for Stiftsøvrighedernes Budgetter.

Og de vil kunne føre det effektive Tilsyn, som er nødvendigt ved Opførelsen eller Ombygningen af Præstegaardene.

Det er Flertallets Opfattelse, at Konsulenterne ved de her nævnte Opgaver i det lange Løb vil spare Lønningsfondene for meget større Beløb, end de koster, og Flertallet indstiller derfor Lovforslaget til *uforandret Vedtagelse*.

Et *Mindretal* (Brorsen, Thomas Larsen, Moltesen og Slebsager) er enigt med det af Kirkeministeriet den 6. November 1916 nedsatte „Udvalg til at tage Spørgsmaalene om Præsteembedernes Bygningsvæsen og Tilsynet med samme samt om Afleveringssyn over Præstegaarde under Overvejelse“ i, at den nuværende Forening af Kirkesyn og Præstegaardssyn bør opretholdes baade af praktiske og økonomiske Grunde, og det mener, at det vil være uheldigt nu at ville lovgive om Præstegaardssynet uden i Forbindelse med Synslovgivningen i det hele, saa meget mere, som et Forslag til Lov om Kirkesyn foreligger og enstemmigt er vedtaget i Folketinget 21. Februar 1913. De Mangler, ovennævnte Udvalg har paavist ved det nuværende Præstegaardssyn, kan formentlig foreløbig afhjælpes ad administrativ Vej, saaledes vil f. Eks. Synets to bygningskyndige Medlemmers Arbejdsduelighed kunne sikres ved, at de fremtidig vælges paa et kortere Aaremaal, og ved, at de faar et rimeligt Vederlag for deres Arbejde.

Mindretallet er ligeledes enigt med